

Calor, bicicletes i terra cremada

Els bombers estableixen en gran part, si bé no el poden controlar encara, el foc de les Gavarres, mentre el termòmetre es dispara i milers de persones surten a veure el Tour

Un helicòpter remulla ahir a prop de Calonge terreny afectat pel foc de les Gavarres, on encara hi ha tot de fumeroles i petites represes EFE.

Primer diumenge de juliol i primer dia de la nova (?) onada de calor, amb temperatures ja “normalitzades” superiors als 40 graus a molts punts de Catalunya. Com si el que ha fet des de mitjan maig, o aquest últim cap de setmana sense anar més lluny, hagués estat mal oratge i fresqueta... Després de les pluges abundants de l'hivern, que per sort van omplir els aqüífers i els pantans i hi van deixar una bona reserva d'aigua, a la primavera va créixer la vegetació amb exuberància i sense fre, i la calorada de l'últim mes i mig l'ha assecada tant que ha convertit bona part del territori en un gran polvorí. Queda molt a parlar i encara més a fer sobre, ja no

la prevenció o extinció, sinó la (no) política forestal, ni agrícola, d'aquest país... Les condicions, doncs, són perfectes per a la declaració d'incendis enormes, fins i tot dels anomenats de sisena generació, i si a això s'hi suma la inconsciència humana, ja tenim ben embolicada la troca. No és casual, doncs, que des de divendres les flames, atacades a sobre per la tramuntana i l'amenaça de la marinada, hagin cremat unes 2.300 hectàrees al frondós pulmó de les Gavarres, al Baix Empordà, en un foc que des de la matinada d'ahir ja es dona per estabilitzat, si bé encara no controlat i molt menys extingit, ja que hi ha petites represes constants i els bombers hi continuaran treballant dies. Encara tampoc s'han aixecat del tot les restriccions d'accés a l'espai, però el pitjor ja ha passat, i es pot començar a fer balanç del primer (i esperem que últim) gran incendi de l'estiu, que ha deixat les ja malauradament clàssiques imatges de cendres i devastació del bosc socarrimat, la pudor de cremat i la sensació d'impotència a la contrada. Amb l'agreujant que ha tingut amb l'ai al cor unes quantes urbanitzacions –la seva proliferació per tot arreu ens l'hauríem de fer mirar també– i nuclis poblats, amb una quinzena de cases totalment o parcialment destruïdes...

I compte, perquè l'alerta màxima es manté, amb el mercuri disparat. Ahir mateix es van declarar nous focs a Sant Andreu de la Barca o Sant Boi, ja estabilitzats, i va propagar-se'n un altre a la Catalunya del Nord, que en dies anteriors ja havia estat colpejada a Canet de Rosselló. I aquest, declarat dissabte al vespre a Trevillac, entre Perpinyà i Prada, i que ahir a la tarda ja havia cremat unes 1.650 hectàrees, pot ser més greu perquè, a diferència dels anteriors, se n'han de lamentar víctimes, un bomber i un veí que ahir van evacuar en estat molt greu. De fet, s'han trobat a faltar a les Gavarres els hidroavions francesos, que ja tenen prou feina aquests dies a l'altra banda del Pirineu. Allà tampoc se'n salven.

Precisament a la Catalunya del Nord farà cap avui la tercera etapa del Tour de França, entre Granollers i els Angles, després que ahir la segona omplís les carreteres entre Tarragona, on la sortida va ser tot un esdeveniment i va congrega també milers de persones, i Barcelona, passant per Sitges, Castelldefels o Cervelló. Les imatges tòrrides dels corredors esllomant-se en ple sol pujant per segon dia a Montjuïc, on no van faltar les estelades (i multitud d'altres banderes), es van anar combinant en el senyal televisiu internacional amb més postals aèries del Balcó del Mediterrani, el (llunyà) monestir de Poblet, la catedral de Sant Feliu o la Pedrera, que suposen tota una atracció afegida per amanir la cursa pròpiament i que veuen milions d'espectadors.

Ara que parlant de la xarxa viària, després que el president, Salvador Illa, es preguntés dimecres si no havia estat un error treure peatges a l'AP-7, la consellera de Territori, Sílvia Paneque, defensava ahir a El Periódico que s'ha de fer el debat del pagament alhora que cal ampliar la via amb un tercer carril a l'Ebre i un quart al Penedès i el Vallès. I entretant, a més, cal regular el trànsit pesant. "Hauria d'existir algun tipus de pagament per ús vinculat a les emissions o al tonatge", etzibava, tot i recordar que és competència estatal. Pel seu costat, la secretària general d'ERC, Elisenda Alamany, començava a escalfar motors a Catalunya Ràdio per a un altre tema que serà candent els propers dies, i es mostrava "convençuda" que l'esperada sentència que ha d'emetre el 16 de juliol el Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre l'amnistia ajudarà a "caminar cap a l'habilitació" el president del partit, Oriol Junqueras, a més del de Junts, Carles Puigdemont, i els encausats a qui a la justícia espanyola encara no li ha donat la gana amnistiar. Aquests sí que no han tingut escrúpols per aplicar a Catalunya una sufocant política de terra cremada...

Publicat a:

-El Punt Avui. El Punt Avui 06-07-2026, Pàgina 8

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2656969-calor-bicicletes-i-terra-cremada.html>